

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 maja 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy ubezpieczonego C. D., na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Do ustalenia wysokości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 961,21 zł.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy Zakład przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1985 roku do 31 grudnia 1994 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 78,73%.

Podstawę wymiaru ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 78,73% poprzez kwotę bazową 1.220,89 zł.

Do ustalenia wysokości kapitału początkowego Zakład przyjął 19 lat i 20 dni okresów składkowych (228 miesięcy) i 11 dni okresów nieskładkowych.

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wynosi 66,22%. Współczynnik ten służy do obliczenia części 24% kwoty bazowej. Wysokości 24% kwoty bazowej wynosi 293,01 zł.

Do ustalenia współczynnika przyjęto wiek ubezpieczonego w dniu 31 grudnia 1998 roku, po zaokrągleniu do pełnych lat wynoszący 45 lat, łączny staż ubezpieczeniowy 19 lat 1 miesiąc i 1 dzień.

Średnie dalsze trwanie życia wynoszące 209 miesięcy.

Wysokość kapitału początkowego została obliczona w następujący sposób:

$[(293,01 \text{ zł} \times 66,22\%)] + [(228 \text{ miesięcy} \times 1,3\%):12 \times 961,21 \text{ zł}] = 431,45 \text{ zł}.$

$431,45 \text{ zł} \times 209 \text{ miesięcy} = 90.173,05 \text{ zł}.$

Do ustania kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu od:

- 2 sierpnia 1993 roku do 28 sierpnia 1993 roku, gdyż nie była opłacona składka na ubezpieczenie społeczne,
- od 1 września 1990 roku do 31 grudnia 1994 roku, gdyż nie ma informacji o zasiłkach chorobowych.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony C. D. podał, że Zakład błędnie przyjął staż pracy, który wynosi 20 lat 10 miesięcy i 6 dni.

Wyjaśnił, iż za okres od 1 września 1990 roku do 31 grudnia 1994 roku była opłacona składka na ubezpieczenia społeczne i tym samym brak jest podstaw do odmowy zaliczenia tego okresu. Dodatkowo ubezpieczony podał, że Zakład nie zaliczył 5 miesięcy i 5 dni pracy, ale nie wskazał w jakim okresie.

Ubezpieczony nie kwestionował niezaliczenia do stażu ubezpieczeniowego okresu od 1 sierpnia 1993 roku do 28 sierpnia 1993 roku.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie.

W piśmie procesowym z dnia 18 września 2017 roku ubezpieczony wskazał, iż z okresu zatrudnienia w (...) od 15 września 1978 roku do 26 kwietnia 1980 roku Zakład nie zaliczył 5 miesięcy i 12 dni, wniósł o zaliczenie tego okresu jako okresu składkowego.

W piśmie procesowym z dnia 12 października 2017 roku pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podał, iż okres od 1 września 1993 roku do 31 grudnia 1994 roku mógłby zostać zaliczony do stażu pracy, gdyby ubezpieczony przedstawił zaświadczenie o zatrudnieniu w oryginale.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony C. D. urodził się (...).

W dniu 25 kwietnia 2017 roku ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

(wniosek – k.1-5 akt ZUS)

Ubezpieczony podlegał ubezpieczeniom społecznym do 31 grudnia 1998 roku w następujących okresach:

- od 30 września 1971 roku do 18 sierpnia 1973 roku z tytułu zatrudnienia w B. Spółdzielni (...) w Ł. (świadczenie pracy – k.10 akt ZUS),
- od 9 października 1973 roku do 30 listopada 1974 roku z tytułu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w Ł. (świadczenie pracy – k.11 akt ZUS),
- od 23 maja 1978 roku do 31 sierpnia 1978 roku z tytułu zatrudnienia w Zespole (...) (świadczenie pracy – k.12 akt ZUS),
- od 15 września 1978 roku do 26 kwietnia 1980 roku z tytułu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w Ł. (zaświadczenie o zatrudnieniu – k.13 akt ZUS),
- od 1 lutego 1982 roku do 30 kwietnia 1982 roku z tytułu zatrudnienia w Społem (...) Oddział Gastronomii (świadczenie pracy – k.14 akt ZUS),
- 18 maja 1982 roku do 31 lipca 1987 roku z tytułu zatrudnienia w Zakładach (...) (świadczenie pracy – k.15 akt ZUS),
- 19 października 1987 roku do 22 października 1987 roku z tytułu zatrudnienia w Krajowej Państwowej (...) Oddział w Ł. (świadczenie pracy – k.16 akt ZUS),
- od 10 listopada 1987 roku do 30 września 1988 roku jako chałupnik w zakładzie (...). W. (zaświadczenie – k.17 akt ZUS),
- od 14 listopada 1988 roku do 31 lipca 1993 roku z tytułu zatrudnienia w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w Ł. (świadczenie pracy – k.18 akt ZUS),
- od 1 września 1993 roku do 31 grudnia 1994 roku na podstawie agencyjnej zawartej z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w Ł. (zaświadczenie – k.20 akt ZUS),
- od 22 kwietnia 1995 roku do 21 kwietnia 1996 roku z tytułu pobierania zasiłku dla bezrobotnych (zaświadczenie – k.25 akt ZUS),
- od 16 czerwca 1996 roku do 31 grudnia 1996 roku z tytułu zatrudnienia w firmie K (...) – N.” (świadczenie pracy – k.26 akt ZUS),

- od 2 stycznia 1997 roku do 31 marca 2000 roku z tytułu zatrudnienia w firmie (...) & L. N. X. L.” (świadczenie pracy – k.28 akt ZUS).

W dniu 15 września 1978 roku siostra ubezpieczonego W. D. zawarła ze (...) Oddział B. w Ł. umowę na prowadzenie na warunkach zlecenia punktu sprzedaży detalicznej.

Ubezpieczony został wskazany w umowie jako osoba zastępująca agenta w przypadku jego nieobecności. Ubezpieczony pracował w sklepie wraz z siostrą od początku działalności.

Agent dla ubezpieczonego był pracodawcą, zgodnie z §6 ust.3 umowy i do ubezpieczonego miały zastosowanie przepisy art.299 k.p.

(umowa – k.32, zeznania ubezpieczonego min.00:10:14- (...):26 w zw. z min.00:00:47-00:09:33 protokół z 11.04.2018 r.)

Składki na ubezpieczenia społeczne ubezpieczonego zostały wykazane w kartach wynagrodzeń za październik 1978 roku, za okres od lutego do grudnia 1979 roku i za styczeń i luty 1980 roku.

(karty wynagrodzeń – k.32)

Ubezpieczony zajmował się sprzedażą i zaopatrzeniem sklepu. Otrzymywał wynagrodzenie w każdym miesiącu.

Ubezpieczony w okresie od 15 września 1978 roku do 26 kwietnia 1980 roku wykonywał pracę tylko na rzecz W. D., jako osoba współpracująca z agentem.

Siostra ubezpieczonego płaciła składki i ryczałt do spółdzielni, które spółdzielnia rozliczała.

(zeznania ubezpieczonego min.00:10:14- (...):26 w zw. z min.00:00:47-00:09:33 protokół z 11.04.2018 r., zaświadczenie o zatrudnieniu – k.13 akt ZUS)

W okresie od 1 września 1993 roku do 31 grudnia 1994 roku ubezpieczony podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, nie korzystał z zasiłków chorobowych.

(zaświadczenia – k.13, k.19)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z ww. dokumentów, których autentyczności ani treści merytorycznej strony nie kwestionowały.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, że od początku prowadzenia działalności przez W. D. pracował wraz z nią i otrzymywał wynagrodzenie. Z zeznań ubezpieczonego wynika, iż składki były rozliczane przez (...) Oddział B. w Ł. oraz iż W. D. płaciła regularnie składki i ryczałt do spółdzielni.

Zeznania ubezpieczonego co do okresu zatrudnienia w (...) Oddział B. w Ł. znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów – umowie na prowadzenie punktu sprzedaży oraz zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art.174 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2017 roku, poz. 1383, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12.

Natomiast zgodnie z ust.2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art.6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art.5 ust.2.

W myśl ust.3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art.15, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku (art.174 ust.7). Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku (art.174 ust.8).

Stosownie do treści art.15 ust.1 ww. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust.4 i 5 tego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę. Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust.4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (art.15 ust.6).

Zgodnie z treścią art.15 ust.4 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust.3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty,

oraz

- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia

7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 – tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z art.16 ww. ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z §21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art.473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja §21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97).

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do zaliczenia ubezpieczonemu C. D. do stażu pracy jako okresów składkowych:

1) zatrudnienia w (...) Oddział B. w Ł. jako osoba współpracująca z agentem w okresach:

a) od 15 września do 30 września 1978 roku,

b) od 1 listopada 1978 roku do 31 stycznia 1979 roku,

c) od 1 marca 1980 roku do 26 kwietnia 1980 roku,

2) zatrudnienia w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w Ł. w okresie od 1 września 1993 roku do 31 grudnia 1994 roku na podstawie agencyjnej.

Odnosząc się do pierwszego w ww. spornych okresów należy wskazać, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony został wskazany w umowie o prowadzenie punktu sprzedaży detalicznej na warunkach zlecenia zawartej przez W. D. ze (...) Oddział B. Ł. w dniu 15 września 1978 roku jako osoba zastępująca agenta w przypadku jego nieobecności. Z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz z karty zarobkowej wynika, iż ubezpieczony był osobą współpracującą. Ubezpieczony wykonywał pracę od początku prowadzenia przez W. D. punktu sprzedaży, zajmował się zaopatrzeniem i sprzedażą w sklepie. Prace te wykonywał do 26 kwietnia 1980 roku. W. D. zajmowała się sprzedażą i księgowością. Ubezpieczony wykonywał prace codziennie, za wykonaną pracę otrzymywał wynagrodzenie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.2 punkt 13 podpunkt „a” ww. ustawy o emeryturach i rentach za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 roku okresy za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne pracy wykonywanej na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia oraz współpracy przy wykonywaniu takiej umowy objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i okresy kontynuowania tego ubezpieczenia, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których wstępowało zwolnienie od opłacania składki.

Zgodnie z treścią art.5 ust.4 ww. ustawy o emeryturach i rentach, przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty dla płatników składek, zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenie emerytalne i rentowe, nie uwzględnia się okresu, za który nie zostały opłacone składki, mimo podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom

emerytalnemu i rentowym w tym okresie. Ta zasada znajduje również odpowiednie zastosowanie do ubezpieczonych zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenie społeczne za okres przypadający przed dniem wejścia w życie ustawy (ust. 5). Oznacza to, że zasada ta dotyczy płatników składek zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenie społeczne, nie dotyczy zaś osób, za które składki za okres przypadający przed dniem wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, czyli przed dniem 1 stycznia 1999 roku winien był uiścić ich płatnik.

Zasady uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne w stosunku do osób świadczących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia regulowała ustawa z dnia 19 grudnia 1975 roku o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz.U. z 1985 roku, nr 45, poz.232 ze zm.). Przepisy powołanej ustawy w spornym okresie znajdowały zastosowanie do osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia na rzecz innych niż uspołecznione zakłady pracy i osób fizycznych. Przepis art.1 ust.1 ww. ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia stanowił, że obowiązkowe ubezpieczenie społeczne określone ustawą obejmuje osoby wykonujące stale i płatnie pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, zawartej z jednostkami gospodarki uspołecznionej. Zgodnie z art.1 ust.2 powołanej ustawy umową agencyjna była umowa, na podstawie której osoba ją zawierająca wykonywała określone czynności w imieniu jednostki gospodarki uspołecznionej lub na rzecz tej jednostki. Nadto, w art.1 ust. 3 ustawodawca doprecyzował pojęcie pracy stale, wskazując, że pracę uważa się za wykonywaną stale, jeżeli trwała, co najmniej sześć miesięcy.

Obowiązek ubezpieczenia powstaje z dniem oznaczonym w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania. Obowiązek ubezpieczenia ustaje z dniem rozwiązania lub wygaśnięcia umowy (art.4 i art.5 ust.1 ww. ustawy). Zgodnie z treścią art.30 ust.1 punkt 1 ww. ustawy ubezpieczenie obejmuje również członków najbliższej rodziny osoby, która zawarła umowę. Członkiem najbliższej rodziny jest min. rodzeństwo jeżeli współpracuje przy wykonywaniu umowy stale i w wymiarze co najmniej połowy czasu pracy obowiązującego pracowników jednostki gospodarki uspołecznionej będącej stroną tej umowy i gdy na ich współpracę jednostka ta udzieliła zgody na wniosek osoby, która zawarła umowę. Osoby te zwane są dalej „osobami współpracującymi”.

Zgodnie z art.25 ust.1 tej ustawy składkę na ubezpieczenie opłacają w odpowiednich częściach jednostka gospodarki uspołecznionej, która zawarła umowę i ubezpieczony. Przepis ten określał zasady finansowania składki na ubezpieczenie społeczne osoby wykonującej umowę zlecenia, a nie płatnika tej składki (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2006 roku, II UK 29/06).

Na podstawie delegacji z art.7 i 28 ww. ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia wydano rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wykonania ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia z dnia 31 grudnia 1975 roku (Dz.U. nr 46, poz.250). Rozporządzenie to określało zasady obliczania podstawy wymiaru zasiłków, emerytur, rent i składek z tytułu ubezpieczenia społecznego osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, wysokość składki na to ubezpieczenie oraz wysokość części składki opłacanej przez jednostki gospodarki uspołecznionej i przez osoby objęte ubezpieczeniem, zasady, terminy i tryb opłacania składek oraz zasady pokrywania i rozliczania świadczeń pieniężnych wypłacanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej w związku z tym ubezpieczeniem. Zgodnie z §10 ust.1 rozporządzenia to jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane były do rozliczania co miesiąc składek na ubezpieczenie na podstawie deklaracji rozliczeniowej składanej we właściwym oddziale Zakładu. Składki na ubezpieczenie oraz deklarację rozliczeniową jednostka gospodarki uspołecznionej zobowiązana była przekazać do oddziału Zakładu w terminie do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony wykonywał pracę jako osoba współpracująca w okresie od 15 września 1978 roku do 26 kwietnia 1980 roku. Okoliczność ta wynika, nie tylko z umowy o prowadzenie punktu sprzedaży ale i z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu. Ubezpieczony pracował w tym czasie w pełnym wymiarze czasu pracy, nie miał innego tytułu do ubezpieczenia. Za wykonaną pracę otrzymywał wynagrodzenie. Okoliczność, że organ rentowy nie dysponuje dokumentem potwierdzającym

fakt opłacania składek na ubezpieczenia społeczne C. D. w całym okresie zatrudnienia, nie uzasadnia odmowy zaliczenia skarżącemu spornego okresu do stażu pracy. Należy bowiem przypomnieć, że to nie osoba wykonująca pracę na jako osoba zastępująca czy współpracująca z agentem, czyli skarżący był płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu tej umowy. Płatnikiem tym była osoba, na rzecz której umowa zlecenia lub umowa agencyjna była wykonywana, czyli spółdzielnia. Przepis art.25 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia stanowił jedynie podstawę źródła finansowania tej składki w odpowiednich częściach ze środków zawierającego umowę i ubezpieczonego. Jednocześnie należy wskazać, że obowiązujące wówczas przepisy zobowiązywały agenta do przekazywania składek na ubezpieczenie społeczne do Spółdzielni, która zobligowana była do przekazania tych kwot ubezpieczycielowi. Siostra ubezpieczonego spełniała ten obowiązek. Skoro zaś skarżący nie był płatnikiem składek z tytułu umowy agencyjnej, to nie mogą go obciążać negatywne konsekwencje braku potwierdzenia opłacania składek z art.5 ust.4 ww. ustawy o emeryturach i rentach.

Reasumując do stażu pracy ubezpieczonego należy zaliczyć cały okres zatrudnienia (...) Spółdzielni (...) od 15 września 1978 roku do 26 kwietnia 1980 roku.

Do stażu pracy należy zaliczyć okres wykonywania przez ubezpieczonego umowy agencyjnej do 1 września 1993 roku do 31 grudnia 1994 roku na rzecz (...) Zakładu (...). Z ustaleń Sądu wynika, iż za cały sporny okres była opłacona składka na ubezpieczenie społeczne a ubezpieczony nie korzystał ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu choroby.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy sporne okresy zatrudnienia w (...) Oddział B. w Ł. jako osoba współpracująca z agentem w okresach: od 15 września do 30 września 1978 roku, od 1 listopada 1978 roku do 31 stycznia 1979 roku, od 1 marca 1980 roku do 26 kwietnia 1980 roku oraz zatrudnienia w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w Ł. w okresie od 1 września 1993 roku do 31 grudnia 1994 roku na podstawie agencyjnej.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe zobowiązując do zwrotu w przypadku złożenia apelacji.

8 maja 2018 roku